

L
i
i
i
a
n
e
v.

Art's
Pursuing

TACK

B
U
R
N
I
N
G
A
R
T

D
E
V
E
L
I
N
A
R
T

DEVELINA BURNING ART
2022
Mirror, Neon, Transfo's
192x111,5 cm

Exhibition text

Freedom's just another word for nothing left to lose. This lyric from the song 'Me and Bobby McGee' (the exhilarating version by Janis Joplin) promptly comes to mind during my visit of 'Art is Burning'. Everything in Liliane Vertessen's personal and professional life seems traceable to one core concept, namely Freedom (capitalized, yes) and the deep-rooted conviction that one must (dare to) take freedom into their own hands. As a child, Vertessen (1952) already refused to be tied down by the expectations imposed by society and her social environment. In this early context, the seeds for her later artistic career were sown. Vertessen likes to invent and create 'things', from clothing and utensils to all kinds of objects and 'situations' – which often resembled performances (well before she knew of the term). At the same time, she wants to convey meaning through her creations. A broad range of interests and self-taught skills, naturally set her on the path of becoming a musician and artist. The early 1970s mark the start of Vertessen's artistic career (a term she finds contemptuous), but in reality it took off during her childhood and teenage years. When bringing up this subject, Vertessen clearly states: "I never consciously made the decision to become an artist, I just never stopped 'creating things'."

Vertessen's medium of choice is her own (often partly nude) body. Through the spirit of 1960s *flower power*, the nude body symbolizes freedom and rebellion against conformist and socially pre-chewed ideas. Often times, Vertessen portrays herself in playful poses with a provocative gaze, a look that does not solely hint at voluptuousness or erotic temptation, but provokes the viewer through its confidence: "I do as I please and no one or nothing can stop me." Around 1970, Belgian artist Evelyne Axell (1935-1972), started to include her own (nude) body into her work, a self-portrait as well as the ultimate symbol of the struggle for freedom she was addressing. Axell

Tentoonstellingstekst

Freedom's just another word for nothing left to lose, het is deze lijn uit het beroemde nummer 'Me and Bobby McGee' (in de opzwepende versie van Janis Joplin) die mij prompt te binnen valt bij mijn bezoek aan de expo 'Art is Burning'. Alles in het werk en leven van Liliane Vertessen (°1952) lijkt namelijk te herleiden tot één kernbegrip, en dat is Vrijheid (met hoofdletter, jawel) en de diepgewortelde overtuiging dat je die vrijheid zelf in handen moet (durven) nemen. Als jong kind al weigerde Vertessen zich te laten insnoeren in de verwachtingen die haar door de maatschappij en haar sociale weefsel waren opgelegd. Het is in deze context dat reeds vroeg de kiemen voor haar latere kunstenaarschap gelegd worden. Vertessen bedenkt en maakt graag 'dingen', van kleding en gebruiksvoorwerpen tot allerlei objecten en 'situaties' – die vaak op performances leken (nog voordat ze het begrip kende). Tegelijkertijd wil ze de dingen die ze maakt een betekenis meegeven. Zo gebeurt het dat ze als vanzelf vanuit haar brede interesse en ruim en autodidactisch ontwikkelde vaardigheden haar leven als muzikant en kunstenaar aanvat. Begin jaren '70 wordt klassiek als de start van Vertessens kunstenaarscarrière (een woord dat ze zelf slechts smalend in de mond neemt) aangeduid, maar in werkelijkheid vond deze 'start' dus al plaats in haar kinder- en tienertijd. Vraag je de kunstenaar hier zelf naar, dan luidt het antwoord: "Ik ben nooit bewust kunstenaar geworden, ik ben gewoon nooit gestopt met 'dingen maken'."

Het belangrijkste medium dat Liliane Vertessen in haar werk gebruikt, is haar eigen (vaak deels naakte) lichaam. Het naakte lichaam dat sinds de jaren '60 via de geest van de *flower power* hét symbool was geworden van vrijheid en protest tegen alles wat conformistisch en maatschappelijk voorgekauwd was. Vertessen portretteert zichzelf, in vaak stoeierige poses en met uitdagende blik. Die provocatieve blik heeft niet zozeer

explicitly interweaves a socio-political reality – and an art-critical one (*Joli Mois de Mai*, 1970) – as a theme in her work.

More than displaying and exposing the nude female body, Vertessen's work deals with freedom and emancipation. The way she confronted these themes within the visual arts hadn't been done before in Belgium and she soon made a name for herself as one of few Belgian female artists at the time. The self-portraits addressed her position as a girl and woman in a time where freedom of choice for women was far from obvious and the struggle for peace, (gender)freedom and free love was a *hot topic*. Even today, this fight is still – or should I say again – urgently up-to-date and ongoing. In a playful yet decisive manner, Vertessen carries out an intuitive opposition to the systematic oppression and underestimation of women, as well as a spontaneous and naturally emancipated attitude to life. Terms like 'vulgar' and 'tacky' are tautologies when describing her work because precisely these concepts are being denounced. They deal with the subject of clichés, therefore approaching them with a similar vocabulary would only quench their fire and energy.

In *Art is Burning*, Liliane Vertessen takes over TICK TACK in a convincing way. The first piece upon entering the show is *DEVELINA BURNING ART (2022)* p.6-7, a mirror work especially commissioned for this exhibition. Instantly one of the key elements is being addressed: no self-portrait without a mirror. The scene is set; the visitor is part of the exhibition, of *the setting* with Liliane as the show's main character, the visitors as extras, seeing and being seen. On the front of the mirror hangs a bright red neon light, shaped as a stylized yet lasciviously dancing female figure: 'Develina', a figure in between the devil and an angel, ready to ignite the exhibition or to burn it to the ground. Things could go both ways.

Following '*DEVELINA BURNING ART*', four photographs show the artist dressed in erotic, SM-like outfits, framed in black leather and red plush. p.12-19 The images find themselves somewhere between peepshow and cabaret, between real and *fake*, between art and kitsch. Their titles,

en zeker niet alleen met wulpsheid of erotische verleiding te maken, de uitdaging zit des te meer in de stelligheid waarmee ze via deze blik poneert: "Ik doe wat ik wil en laat me door niets of niemand tegenhouden." We schrijven 1970 en dat is ook de periode waarin de veel te vroeg overleden Belgische kunstenaar Evelyne Axell (1935-1972) haar eigen (naakte) lichaam als zelfportret begint te integreren in haar werk en wel als ultiem symbool voor de vrijheidsstrijd die ze thematiseert. Axell weeft daarbij de politiek-maatschappelijke realiteit – en daarenboven nog de kunstkritische (zoals in *Joli Mois de Mai* (1970)) – expliciet als thema doorheen haar werk.

Veel meer dan met het etaleren of exposeren van het (naakte) lichaam heeft het werk van Liliane Vertessen dus te maken met vrijheid en emancipatie. Dat ze deze thema's op deze manier uitdiepte binnen de beeldende kunst was nieuw in ons land, waar ze destijds als een van de weinige vrouwelijke kunstenaars bekendheid verwierf. Via haar zelfportretten thematiseert ze immers ook haar positie als meisje en vrouw in een tijd waarin keuzevrijheid voor vrouwen nog lang geen evidentie was en waarin de strijd voor vrede, (gender)vrijheid en de vrije liefde *hot topic* was. Ook vandaag is deze strijd nog steeds – of moeten we zeggen: opnieuw – noodzakelijk actueel en volop gaande. Het is Vertessens intuïtieve verzet tegen de systematische onderdrukking en onderschatting van de vrouw (vroeger het meisje), en haar spontane en evident geëmancipeerde levenshouding, die ze via haar werk op een speelse en toch kordate manier uitdraagt. Woorden als 'vulgair' en 'ordinair' zijn tautologieën wanneer men over het werk van Vertessen spreekt; het is precies dit soort begrippen dat ze aan de kaak stelt. Het werk van Liliane Vertessen gaat over clichés, er bijgevolg in clichés over spreken heft het vuur en de energie die ervan uit gaat onmiddellijk weer op.

Met *Art is Burning* weet Liliane Vertessen overtuigend de TICK TACK ruimte in te nemen. Het eerste werk dat de toeschouwer ziet, is *DEVELINA BURNING ART (2022)* p.6-7, een spiegelwerk dat ze speciaal voor deze tentoonstelling maakte. Hiermee schuift ze onmiddellijk

both ominous and playful, are applied in adhesive letters in fabric or other found materials: *'BLACK L'*, *LOLA FISTS* (with clenched fists), *LOLA M FINGER* (raised middle finger) and *LOLA RABBIT* (with a porcelain bunny). During the opening night of the exhibition, the bunny was referred to again in Vertessen's – needless to say – self-made outfit.

FOLLOW YOUR DREAMS (1974-2022) depicts a very young self-confident Liliane on a bed of white feathers surrounded by silver stars, as if she's being lifted up by her own youthful dreams and the promise of all that is yet to come. The work is positioned in the center of the ground floor. p.4-5 & 20-21 Although less explicit and challenging, it illustrates the foundation of Vertessen's oeuvre: her life motto to go your own way with a banal neon one-liner pointing us in the direction of happiness. Two dates indicate the production process, the photograph (1974) and the assemblage with neon and other attributes (2022). A blend of two eras, two different ways of fighting for freedom: 60s *freedom & make love not war* in combination with today's coveted individual freedom centered around the mantra of life's malleability. Keep in mind that Vertessen's work, despite associations with today's selfie-mania, originates far away from social media, without any access to the internet, completely *offline*. Most of the time, the photographs are not just pictures but rather photo installations, adding all kinds of elements towards a gradual completion of the final image. Similar to the 'pimped' selfies, the initial 'bad' (as in non-professional) image is being edited with asterisks, glitters, feathers, sequins, plush, letters, even sometimes a message or title in neon, referencing peepshows, erotica, Las Vegas.

NIGHT LIFE (1980) is one of the few straightforward photographs on show. p.42-43 Strapped into red lingerie, Liliane looks at you with a blurred gaze. The picture itself is out of focus, as if it were taken in shady conditions. The portrait of someone under the influence, ecstatic; perhaps also produced under the influence or in ecstasy.

een van de belangrijkste elementen in haar werk naar voren: de spiegel, want geen zelfportret zonder spiegel. De setting is gemaakt; als bezoeker maak je meteen deel uit van de tentoonstelling, van de set, van *the scene*. Liliane Vertessen zelf is het hoofdpersonage van deze tentoonstelling, de toeschouwer krijgt echter ook een (figuranten)rol. De kijker (be)kijkt niet alleen maar wordt ook bekeken. Op het oppervlak van de spiegel bracht Vertessen in felrode neon een tekening aan van een gestileerde maar wulps dansende vrouwenfiguur: 'Develina', een figuur die het midden houdt tussen 'the devil and an angel', klaar om het vuur van de kunst te doen ontbranden of net verbranden. Het kan nog alle kanten uit.

Na *'DEVELINA BURNING ART'* volgen vier fotowerken, waarop de kunstenares zich in een erotiserende, SM-achtige outfit heeft gehuld en omgeven wordt door zwart leder en rode pluche. p.12-19 De beelden houden het midden tussen peepshow en cabaret, tussen echt en *fake*, tussen kunst en kitsch. De titels van de werken zijn onheilspellend en speels tegelijk en aangebracht in kleefletters in stof of andere materialen, die Vertessen ergens vond: *'BLACK L'*, *LOLA FISTS* (met gebalde vuisten), *LOLA M FINGER* (opgestoken middelvinger) en *LOLA RABBIT* (met een porseleinen konijntje in beeld). Naar dat laatste werk verwees Vertessen trouwens ook door middel van de – uiteraard zelf gemaakte – outfit waarin ze op de openingsdag van de tentoonstelling verscheen.

In *FOLLOW YOUR DREAMS* (1974-2022) ligt een nog zeer jonge en zelfbewuste Liliane Vertessen op een bedje van witte veertjes omgeven door zilveren sterretjes, als het ware opgetild door haar eigen jeugdige dromen en de belofte van alles wat nog moet komen. Dit werk kreeg de meest centrale plaats in de tentoonstelling. p.4-5 & 20-21 Het is minder expliciet en uitdagend dan veel van haar andere werken, maar verbeeldt de grondtoon waarop het oeuvre van Vertessen gecomponeerd is: haar levensmotto om als mens je eigen pad te gaan en vrijwaren. Op het eerste gezicht een banale oneliner die ons lijkt te zeggen hoe we geluk kunnen vinden. De dubbele datum die aanduidt wanneer het werk gemaakt is, duidt op enerzijds de foto (1974) en anderzijds de

DAME BLANCHE

FISTS

LOLA FISTS
1981-2017
Photo print
132x92 cm

LOLA M FINGER
1981-2017
Photo print
132x92 cm

LOLA RABBIT
1981-2017
Photo print
132x92 cm

DEVELINA BURNING ART
2022
Mirror, Neon, Transfo's
192x111,5 cm

BLACK L
1980-2017
Photo print
132x92 cm

LOLA FISTS
1981-2017
Photo print
132x92 cm

LOLA M FINGER
1981-2017
Photo print
132x92 cm

LOLA RABBIT
1981-2017
Photo print
132x92 cm

FOLLOW YOUR DREAMS
1974–2022
Photo print, Neon, Transfo
112,5×162 cm

NIGHT LIFE
1980
Photo print (ed 6/10)
78×58 cm

GUILTY
1993
Print (ed 1/15)
106x103 cm

SEVEN CRIMES ONE CASE.
VICIOUSLY MURDERED
1987-1993
Collage print (A.P.)
143x103 cm

Cave Crime
1993
Photo print, Neon, Transfo
116,5x119,5 cm

Cave Crime
1993
Photo print, Neon, Transfo
116,5×119,5 cm

Going down into the basement, one quickly forgets the promising sweetness of *FOLLOW YOUR DREAMS*. Suddenly the scene shifts from ‘playful eroticism’ to ‘crime scene’. p.22–29 A transparant plexiglass plate on the scruffy wall next to the window says ‘NEW YORK’, the Antwerp basement is converted to a New York crime scene. Vertessen often creates on the border between fiction and reality; a strange zone of play and reality, drama (as in theatrical) and truth. She got inspired upon her arrival in a NY hotel, where she was able to follow a live television crime report as it was happening on the other side of the street. She decided to produce photos and posters while staying at the hotel, almost like a movie trailer: *Seven crimes one case. Name Victim is Liliane Vertessen. Viciously Murdered...* A print shows a series of sixteen mugshots, as if taken from a forensic examination, showing where the victim has taken the blows. On the opposite wall, a rather cheeky portrait with a mischievous smirk, as if to say: just joking. Fantasy and reality mixed up on different levels, producing a narrative somewhere between a grimy New York underground scene and a fictional (crime) film.

Fleeing the basement crime scene I find my way up to the first floor, entering yet another scene. The first piece, a seductive portrait with ‘DARE’ in red neon, instantly sets the tone. p.35 DARE to FOLLOW YOUR DREAMS, my brain involuntarily puzzles together the inspirational quotes. On the central wall, the title work of the exhibition: a powerful and energetic photograph with a neon handwritten-styled message: *ART IS BURNING*. Ominous or reassuring, who’s to say, anything is possible. A series of three photographs *FOXY LOLA*, *PLUCHE HEART* and *SMOKING 5* flank the centerpiece, providing a visual ‘etcetera’ within the space. p.36–41

Language is all-present in Vertessen’s work, albeit never verbose or cerebral; rather staccato and powerful. Slogans and pamphlet-like – almost stereotypical – expressions, yet never fleeting or open-ended. Highlighting these clichés makes the message transcend its banality, as in two minuses make a plus. In all simplicity,

bewerking ervan met neon en alle andere attributen (2022). Hier vermengen twee tijdperken zich waarin op verschillende manieren een vrijheidsstrijd gestreden wordt: die van de *freedom & make love not war* in de jaren ’60 en deze van vandaag waarin de maakbaarheid van het leven als mantra voor onze felbegeerde individuele vrijheid geldt. Niet te vergeten hierbij is dat het werk van Vertessen, ondanks de associatie die je met de huidige selfie-manie zou kunnen maken, ver van sociale media ontstaat, aangezien de kunstenaar zonder internet en dus volledig *offline* leeft. Vertessens fotowerken zijn bovendien bijna altijd meer dan enkel een foto. Je zou ze foto-installaties kunnen noemen, waarbij allerlei elementen worden toegevoegd en het uiteindelijke beeld geleidelijk aan ontstaat – naar analogie met hoe vandaag selfies ‘gepimpt’ kunnen worden door er allerlei effectjes aan toe te voegen. Het vertrekpunt is vaak een ‘slechte’ (in de zin van niet-professionele foto) die ze bewerkt met sterretjes, glitters, veertjes, pailletjes, pluche, letters enz. Soms verschijnt er ook een boodschap of titel op de foto in neon, dat tevens ook hét symbool is van peepshow, erotica, Las Vegas.

NIGHT LIFE (1980) is een van de weinige rechttoe rechtaan fotowerken die ze hier toont. p.42–43 Ingesnoerd in een rood stuk lingerie kijkt Liliane Vertessen met wazige blik de toeschouwer aan. Ook de foto zelf is onscherp, alsof ze in louche omstandigheden werd genomen. Het portret van iemand onder invloed, in extase; misschien ook gemaakt door iemand onder invloed of in extase.

Dalen we af naar de kelder, dan zijn we de beloftevolle zoetigheid van het werk *FOLLOW YOUR DREAMS* snel vergeten. Van de zone ‘speelse erotiek’ zijn we plots op een ‘plaats delict’ terechtgekomen. p.22–29 Tegen de ruwe muur naast het kelderraam hangt een plexiplaat met daarop ‘NEW YORK’. We bevinden ons niet meer in een kelder ergens in Antwerpen maar op een *crime scene* in New York. Het is vaak op de grens tussen fictie en realiteit dat Vertessen haar werk laat ontstaan; in de bevreemdende zone van spel en realiteit, van drama (als in theater) en werkelijkheid. De inspiratie voor dit

these phrases are carefully considered before showing up in various materials and graphics: adhesive letters, magazine cut outs, textiles or neons. As a result, the language surpasses itself and, through the use of various materials, opens up a unique interplay between words and images. Here, Vertessen seamlessly integrates a key duality of the visual arts.

At sunset, *TICK TACK* shifts into its cinematic nocturnal shape, showing a loop of hundreds of Vertessen’s archival photographs (photo works, sculptures, paintings) fading in and out every few seconds.

This cycle demonstrates the diversity and modularity of her visual language, how she endlessly combines different elements and versions of herself and her work, taking apart and assembling them into new combinations. Each idea can take on different forms, each story can have a different outcome. In Liliane Vertessen’s case, everything is possible. Long live the dreams and the fire of freedom!

Iris Paschalidis
23 June 2022

werk ontstond op het moment dat zij – net aangekomen in haar hotel in NY – op televisie een misdrijf kon volgen dat buiten op straat in *realtime* gaande was. Daarna besloot ze in het hotel deze foto’s en affiche te maken, die de aankondiging van een film lijkt: *Seven crimes one case. Name Victim is Liliane Vertessen. Viciously Murdered...* Eén fotowerk is een compilatie van een reeks van zestien portretten van het slachtoffer, ze lijken te dienen voor forensisch onderzoek en tonen waar het slachtoffer de klappen heeft moeten incasseren. Tegenover deze misdaadfoto’s hangt dan weer een eerder guldig portret met ondeugende blik, als om te zeggen: het is maar een grapje. Fantasie en realiteit worden hier op verschillende niveaus met elkaar vermengd en brengen een narratief tevoorschijn die het midden houdt tussen de groezeligheid van de New Yorkse underground en de fictie van een (misdaad)film.

Ontsnappen we uit de criminele keldersfeer en vinden we onze weg naar boven, dan komen we weer in een andere scene terecht: met als eerste werk een uitdagend portret met in rode neon drukletters *DARE*, is de temperatuur meteen bepaald. p.35 *DARE* to *FOLLOW YOUR DREAMS*, zo hoor ik mijn brein de levensadviezen onwillekeurig aan elkaar rijgen. Centraal hangt het titelwerk van de tentoonstelling *ART IS BURNING*, een krachtig en energetisch fotowerk met in neon-schoonschrift de onheilspellende óf geruststellende (wie zal het zeggen?) woorden ‘Art is Burning’. Het kan nog alle kanten op. Een reeks van drie foto’s *FOXY LOLA*, *PLUCHE HEART* en *SMOKING 5* flankeren het titelwerk en deinen als een beeldend ‘enzovoort’ op de wand verder. p.36–41

Taal is overal in het werk van Liliane Vertessen, zij het nooit breedspakerig of cerebraal; altijd eerder kort en krachtig. Ze kiest voor sloganeske en pamflettaire – haast stereotiepe – uitdrukkingen, maar nooit zijn ze vluchtig of vrijblijvend. Precies door het stereotiep clichématig uit te lichten wordt de boodschap uit haar banaliteit verheven. Als in min en min wordt plus. In hun eenvoud zijn de woorden die Vertessen in haar werk integreert steeds zorgvuldig gewikt en gewogen en ze

verschijnen in verschillende materialen en grafische vormen: in kleeletters, uit magazines geknipt, in textiel of in neon. Hierdoor laat Vertessen de taal zichzelf overstijgen en raakt ze op een materiële manier de bijzondere verwevenheid tussen woord en beeld, waarmee ze haast ongemerkt deze belangrijke dualiteit in de kunsten in haar werk integreert.

Wanneer TICK TACK na zonsopgang transformeert naar de cinematografische versie van zichzelf, krijgen we *in loop* een reeks van honderden foto's – telkens met een interval van enkele seconden – te zien van werken (foto's, sculpturen, schilderijen...) die Liliane Vertessen doorheen haar hele leven maakte.

Hier wordt heel duidelijk hoe divers en modulair Vertessens beeldtaal is en hoe ze eindeloos verschillende elementen en versies van zichzelf en van haar werk met elkaar combineert, uit elkaar haalt en weer in andere combinaties bij elkaar brengt. Elk idee kan verschillende vormen aannemen, elk verhaal kan een ander verloop en einde kennen. Bij Liliane Vertessen liggen altijd alle pistes open. Lang leve de dromen en het vuur van de vrijheid!

Iris Paschalidis
23 juni 2022

DARE
1980
Photo print, Neon, Transfo
88x63 cm

FOXY LOLA
1979-2010
Photo print, Neon, Transfo, Pluche
132x92 cm

SMOKING 5
1980-2010
Photo print, Neon, Transfo, Pluche (ed 1/2)
132x92 cm

PLUCHE NIGHT
1981-2022
Photo print, Pluche
132x92 cm

PLUCHE HEART
1981-2022
Photo print, Pluche
132x92 cm

SMOKING 5
1980–2010
Photo print, Neon, Transfo, Pluche (ed 1/2)
132×92 cm

ART IS BURNING
1980–2022
Photo print, Neon, Transfo
112,5×162 cm

PLUCHE HEART
1981–2022
Photo print, Pluche
132×92 cm

N
I
G
H
T
L
I
F
E

NIGHT LIFE
1980
Photo print (ed 6/10)
78x58 cm

DEVELINA BURNING ART
2022
Mirror, Neon, Transfo's
192x111,5 cm

BLACK L
1980-2017
Photo print
132x92 cm

Silver Dots 1981

Silver Dots 1981

TICK TACK

Information

TICK TACK (2019) is a new destination for contemporary art in Antwerp. TT realises, presents and promotes international exhibitions and video art screenings, complemented with publications and an extensive digital archive.

Housed in the brutalist complex 'De Zonnewijzer', a 1955 key work by architect Léon Stynen, TICK TACK occupies a historic duplex at a vivid city intersection, facing the tram stop and landscape park 'De Harmonie'. The 5-meter-high window functions as an interface between artists and audience and between private and public space.

The TICK TACK program is dual. By day, TICK TACK presents exhibitions, at sunset, the window transforms into a projection screen under the name CINEMA TICK TACK, a new and exclusive platform that brings video and digital art to the public space. Reaching numerous of daily passersby and commuters, CTT serves as a channel, stimulating a connection in its urban setting.

As a result, both day and night, TICK TACK constantly challenges the physical and mental boundaries between inside and out.

Colophon

TICK TACK is a new destination for contemporary art in Antwerp, founded by Tijs Lammar, Vincent Lemson, Patrick Vanden Eynde, Arne Jennard

TICK TACK staff:
Tijs Lammar, Mathias Swings,
Patrick Vanden Eynde

With special thanks to:
Iris Paschalidis
Mie Berens
Eddy Daniëls
Stefan
Jan Vanbriel
Stathis Grigoriadis

With the support of our partners:

Translation:
Mathias Swings

Photographs:
We Document Art

Graphic design:
Liliane Vertessen in collaboration with
Christophe Clarijs & Robin Vets

Logo design and animation:
Travis Kane

Typeface:
Modern Gothic by Malte Bentzen

Two-monthly catalogue

Liliane Vertessen
ART IS BURNING
28.05–09.07.2022

ISSN 2952-8135

TICK TACK

Opening hours:
THU–SAT, 13:00–19:00

Mechelsesteenweg 247,
2018 Antwerpen
www.ticktack.be

+32 (0) 499 10 79 57
info@ticktack.be

CINEMA TICK TACK

Opening hours:
MON–SUN, sunset–01:00

Follow us on social media:
[@ticktack.be](https://www.instagram.com/ticktack.be)
[#ticktacktime](https://www.facebook.com/ticktacktime)